

KATE ROSE

ÎN VIATĂ
TE îndrăgoștesti
DOAR DE TREI
ORI

CĂUTAREA SECRETĂ
A FLĂCĂRII PERECHE

TRADUCERE:
LUCIA POPOVICI

CUPRINS

PROLOG

CARE ESTE SCOPUL IUBIRII?.....	13
NE ÎNDRĂGOSTIM DOAR DE TREI ORI ÎN VIAȚĂ..	15
NICIO POVESTE DE DRAGOSTE NU ESTE EXTRAORDINARĂ FIINDCĂ E UȘOARĂ	16
SUFLETUL NOSTRU PERECHE.....	17
IUBIREA NOASTRĂ KARMICĂ	18
FLACĂRA NOASTRĂ PERECHE	21
NOROCOȘII	23

PRIMA IUBIRE, SUFLETUL NOSTRU PERECHE

Cel care pare alesul

PARTEA I: **VISUL**

VOM TRĂI FERICIȚI PÂNĂ LA ADÂNCI BĂTRÂNEȚI.....	27
ESTE ATÂT DE CONFORTABIL.....	28
CU TOȚII NE DORIM O POVESTE FRUMOASĂ DE DRAGOSTE	31
INTERPRETAREA ROLULUI.....	34
NE ÎNDRĂGOSTIM DE BASM	36
ÎNTOARCEREA SUFLETULUI-PERECHE.....	37
DAR AM FĂCUT TOT CEEA CE TREBUIA	40

PARTEA A II-A: **REALITATEA**

UNELE LUCRURI PUR ȘI SIMPLU NU MERG, ORICÂT DE MULT NE-AM STRĂDUIT.....	45
IGNORĂM SEMNELE	46
DESCOPERIREA NEVOILOR NOASTRE DE BAZĂ.....	50

DOAR PENTRU CĂ RELAȚIA SE ÎNCHEIE NU ÎNSEAMNĂ CĂ IUBIREA SE STINGE.....	53
CÂND NE DĂM SEAMA CĂ S-A ÎNCHEIAT.....	56
PĂȘIND ÎN FOC.....	61

PARTEA A III-A: **LECȚIA**

NU-I PUTEM FACE PE ALȚII FERICIȚI PÂNĂ NU SUNTEM NOI ÎNȘINE FERICIȚI.....	65
ÎNVĂȚĂM SĂ NE BUCURĂM DE CĂLĂTORIE	66
CONECTAREA LA VOCEA INTERIOARĂ.....	69
ÎNDOIALA NU ESTE CODUL PENTRU „MAI ÎNCEARCĂ O DATĂ”	73
#ÎMITRĂIESCCUADEVĂRATCEAMAIBUNĂVIAȚĂ... ..	75
ÎNTRE SUFLETELE-PERECHЕ, SEXUL NU ESTE NICIODATĂ FĂRĂ OBLIGAȚII	77
PLÂNGÂND PE PODEAUA DIN BUCĂȚĂRIE.....	78
IUBIREA ESTE UN MIJLOC DE DEZVOLTARE PERSONALĂ.....	82
SĂ FII PĂRINTE ÎMPREUNĂ CU SUFLETUL-PERECHЕ....	83
ESTE ÎN REGULĂ SĂ NU FIM ÎN REGULĂ.....	85

A DOUA IUBIRE, PARTENERUL NOSTRU KARMIC

Cel care ne doream să fie alesul

PARTEA I: **VISUL**

DE DATA ACEASTA, VA IEȘI PERFECT.....	89
NE ÎNDRĂGOSTIM DE IMAGINE	90
NE PLĂTIM DATORIA IUBIRII KARMICE.....	94
NU UITA SĂ-ȚI IEI CREIERUL CU TINE.....	96
BOMBA IUBIRII.....	100
ABANDONAREA LIPSEI.....	103
CRIZA LIBERULUI-ARBITRU.....	106
NU-L MAI AȘTEPTA PE FĂȚ-FRUMOS, SALVEAZĂ-TE SINGURĂ.....	108

PARTEA A II-A: **REALITATEA**

SCOATEM LA IVEALĂ CE ESTE MAI RĂU UNUL ÎN CELĂLALT	113
NU PUTEM SCĂPA NICIODATĂ DE NOI ÎNȘINE	115
PUTEM FI TOXICI DOAR ÎN DOI.....	118
CELE CINCI FUNDAȚII	120
NE FRÂNGEM SINGURI INIMA.....	131
NE VINDECĂM SINGURI	133
NU PUTEM VINDECA CEEA CE NU SIMȚIM	135

PARTEA A III-A: **LECȚIA**

UNEORI IUBIREA NU ESTE MENITĂ SĂ DUREZE	137
ODATĂ CE AM ÎNVĂȚAT LECȚIA, NU MAI AVEM NEVOIE DE PROFESOR	138
O PAUZĂ DE LA IUBIRE.....	141
NU PUTEM SCĂPA DE KARMA	142
IMPOSTORUL.....	144
ÎNCHEIEREA CICLULUI ODATĂ PENTRU TOTDEAUNA.....	148
ACCEPTAREA ÎNSEAMNĂ LIBERTATE	150
NE ALEGEM PE NOI ÎNȘINE ÎNAINTEA TUTUROR CELORLALȚI	153

A TREIA IUBIRE, FLACĂRA NOASTRĂ PERECHE

Cel despre care simți că este alesul

PARTEA I: **VISUL**

IUBIREA MERITĂ ÎNTOTDEAUNA TOATE EFORTURILE.....	161
MISIUNEA IUBIRII NECONDIȚIONATE	163
LASĂ SĂ FIE AȘA CUM ESTE	164
VIAȚA NU VA MAI FI NICIODATĂ LA FEL	168
SEXUALITATEA TREZITĂ.....	171
FLACĂRA LENTĂ.....	173
PREGĂTIȚI PENTRU IUBIRE.....	175

PARTEA A II-A: **REALITATEA**

PÂNĂ ACUM, NU AM ȘTIUT CE ESTE IUBIREA ADEVĂRATĂ.....	179
LASĂ IUBIREA SĂ TE GĂSEASCĂ.....	180
SĂ ÎNVĂȚĂM SĂ PRIMIM.....	182
DEZVOLTAREA ESTE MEREU SCOPUL.....	183
PÂNĂ ȘI FLĂCĂRILE-PERECHE FAC GREȘELI	186
CAPITULEAZĂ ȘI AI ÎNCREDERE	189

PARTEA A III-A: **LECȚIA**

IUBIREA ADEVĂRATĂ NU SE SFÂRȘEȘTE NICIODATĂ.....	195
NE DEFINIM SINGURI VEȘNICIA.....	197
CU TOȚII AVEM NEVOIE DE CINEVA.....	199
NICIO IUBIRE NU ESTE MAI BUNĂ DECÂT ALTA..	202
IUBIREA VEȘNICĂ NU ÎNSEAMNĂ FERICIRE PÂNĂ LA ADÂNCI BĂTRÂNEȚI.....	205
ALEGERILE CONȘTIENȚE	211
ALESUL.....	217

EPILOG

NU ȘTII NICIODATĂ CÂND VEI DA PESTE IUBIRE.....	221
MULȚUMIRI	230

PROLOG

CARE ESTE SCOPUL IUBIRII?

La început, credem că Iubirea este cea care ucide dragonii sau adoarme demonii – este forța care ne ține în siguranță, în brațele puternice ale iubitului nostru. Cu trecerea anilor, după ce inima ne este rănită sau chiar frântă de câteva ori, începem să ne dăm seama că Iubirea ar putea fi un fel de monedă de schimb, ceva cu care putem negocia, deși ceea ce ne dorim cu adevărat poate rămâne un mister.

Începem să ne întrebăm: Oare Iubirea există măcar?

Adevărul este că Iubirea se compune din nenumărate momente scurte, înfășurate în acțiunea nesfârșită de a alege să îi arătăm cuiva – iar și iar – că ne pasă.

Iubirea este un substantiv și un verb. Sunt lacrimile care udă cămașa de flanelă moale a iubitului nostru atunci când capitulăm în fața haosului vieții și râsetele din întuneric, la ora 02:00 noaptea, care ne dau dureri de stomac în timp ce restul lumii doarme. Dragostea este atât un sentiment, cât și o acțiune, o modalitate de a ne exprima emoțiile profunde din suflet pentru o altă persoană.

Însă iubirea este mult mai mult decât atât. Este dorința neîncetată de a deveni mai buni și de a face lucrurile mai bine – și, de asemenea, de a ne încuraja partenerul să facă la fel. Iubirea este modul prin care învățăm, creștem și evoluăm într-o versiune mai conștientă și mai frumoasă a noastră.

De fapt, Iubirea este calea prin care învățăm cum să fim în relație cu noi înșine, cu alții și cu lumea. Nu cunoaștem de la naștere regulile relațiilor de succes sau instrumentele de care avem nevoie pentru a obține fericirea. În schimb, învățăm pe calea cea grea. Prin încercări succesive și o sumedenie de greșeli, ajungem nu numai să știm ce este iubirea, ci și cum este să o trăim cu adevărat.

Ne înșelăm atunci când credem că iubirea înseamnă pur și simplu relația cu un partener. Există de fapt trei stadii ale iubirii prin care trecem înainte de a ajunge la cea mai bună versiune a noastră. Așa cum nu alergăm de la naștere, suntem rareori capabili să iubim din toată inima și pentru totdeauna încă de prima dată. În schimb, ne este dat să trecem prin traume, tristețe și dorințele eului nostru pentru a depăși imaginea pe care ne-o făcuserăm despre Iubire și a descoperi ce este ea cu adevărat.

Uneori mă întreb cum ar fi fost dacă mi-aș fi întâlnit cea de-a treia iubire când eram mai tineri, înainte de căsătorie, înainte de copii, dacă eu și el am fi putut să ocolim toate lecțiile noastre și să trecem direct la partea fericită. Însă în oglinda reflecției îmi dau seama că, pentru mine, și bănuiesc că pentru noi toți, ar fi fost imposibil, deoarece nu aș fi fost aceea de care el avea nevoie pentru a deveni cea mai bună versiune a lui.

Privesc înapoi la iubirile mele și, pe lângă faptul că fiecare este diferită, au scos la lumină versiuni diferite ale mele și, deși sună frumos să-mi doresc ca prima mea

iubire să fi fost și singura, realitatea este că Iubirea funcționează rareori așa.

Iubirea apare atunci când o așteptăm mai puțin, și nu pentru a ne ușura viața sau pentru a ne satisface dorințele; vine ca să ne ajute să ne întoarcem acasă, la noi înșine.

Fiindcă Iubirea este forța care guvernează întregul univers; bătăile inimii noastre, atingerea unui sărut plin de emoție și împlinirea dorinței împărtășite de noi toți de a fi cunoscuți, de a fi apreciați și de a fi îndrăgiți exact așa cum suntem. Iubirea nu ține cont de podoabe, doar de realitate.

Iubirea este forța care ne face să ne mișcăm, să creștem și să depășim limitele pe care le vedem în noi. Iubirea ar trebui să ne facă mai buni.

Iubirea este nu numai tot ceea ce există – Iubirea este totul.

NE ÎNDRĂGOSTIM DOAR DE TREI ORI ÎN VIAȚĂ

Oricine am fi sau oriunde am locui, trăim cu toții doar trei tipuri arhetipale de iubire de-a lungul vieții. Mai important, două dintre aceste iubiri – sufletul-pereche și iubirea karmică – au un scop comun: la un moment dat trebuie să ia sfârșit, pentru a lăsa locul celei de-a treia și ultime iubiri, flacăra noastră pereche.

Atunci când iubirea pentru sufletul nostru pereche se stinge, ne întrebăm adesea dacă vom mai iubi vreodată. La finalul pasiunii karmice, suntem adesea pregătiți să renunțăm la iubire pe vecie, preferând ca în serile lungi să ne țină companie cinismul. Astfel, atunci când cea de-a treia iubire bate la ușă, oricât de tare ne-ar tresări inima

în piept, implorându-ne să mai încercăm o dată, rațiunea noastră nu este sigură că mai putem rezista.

Adevărul este că trebuie să trecem prin aceste trei iubiri pentru lecțiile pe care ni le dau despre cine suntem și ce ne dorim cu adevărat.

NICIO POVESTE DE DRAGOSTE NU ESTE EXTRAORDINARĂ FIINDCĂ E UȘOARĂ

În momentele în care clienții mei se confruntă cu o provocare sau cu un obstacol în relația lor, le spun adesea că nicio poveste de iubire nu este extraordinară fiindcă e ușoară. Niciun film romantic nu ajunge pe marile ecrane deoarece finalul fericit are loc la începutul lui!

Foarte mulți dintre noi devenim frustrați atunci când iubirea nu apare când sau cum ne-am aștepta. Îndurăm remarcile usturătoare ale prietenilor care ne vor binele și care ne spun că, dacă ar vrea să fie cu noi, ar fi. Poate că au dreptate, dar, când vine vorba despre iubire, nu există nicio măsură universal valabilă.

Uneori alesul chiar își dorește să fie cu noi – însă momentul nu este potrivit.

Deși este benefic pentru dezvoltarea noastră personală să știm ce iubire am trăit sau trăim, nu putem grăbi acest proces pentru a ajunge mai repede la cea de-a treia iubire.

Este important să ținem minte că fiecare dintre iubirile noastre ne oferă clipe lămuritoare și amintiri pe care le vom păstra toată viața, indiferent de direcția în care ne-ar purta inima. A învăța despre noi și despre viață de-a lungul celor trei iubiri este un proces uimitor, o călătorie la capătul căreia vom lăsa în urmă tot ceea ce am fost învă-

țați despre iubire când eram copii și vom avea curajul de a defini iubirea pentru noi înșine.

Călătoria ne va arăta nu numai ce este iubirea, ci și cine suntem noi.

SUFLETUL NOSTRU PERECHE

Iubirea pentru sufletul-pereche ne învață ce înseamnă să fim conectați cu cineva. Aceasta este adesea primul tip de relație pe care o trăim, când suntem tineri, la liceu sau imediat după liceu, când suntem idealști visători. Un băiat întâlnește o fată, băiatul și fata se îndrăgostesc și poate chiar se căsătoresc; fericiți până la adânci bătrâneți.

Acesta este basmul pe care îl citim în copilărie.

Înainte să ajungem să ne cunoaștem cu adevărat, urmăm instrucțiunile acelor basme: ce simțim că ar trebui să facem de dragul societății, al familiilor noastre sau chiar al credințelor noastre personale, bazate pe acele învățăminte. Credem că aceasta va fi singura noastră iubire. Nu contează dacă simțim că ceva nu merge sau dacă suntem nevoiți să renunțăm la anumite adevăruri personale pentru ca relația să meargă – la urma urmei, ce știm *noi*? Este limpede că așa ar trebui să fie iubirea. Deoarece se bazează pe norme familiale sau de societate, această iubire nu ne va pune prea multe probleme; nu creează valuri.

Adesea, această iubire provine din aceeași zonă geografică și din același mediu socioeconomic. Ar putea fi chiar persoana pe care părinții și-au imaginat-o dintotdeauna pentru noi. Va fi ușor; și, datorită aprobării și încurajării primite, nu vom fi atenți la motivul pentru care inima ne spune că ceva nu este în regulă.

În acest tip de iubire, ne bazăm mai mult pe felul în care ne văd ceilalți decât pe ceea ce simțim cu adevărat.

Această primă iubire este sufletul nostru pereche. Pentru mine, sufletul-pereche a fost iubitul din liceu. A fost o iubire dulce și nevinovată și nu aveam cu ce să o compar.

Ne îndrăgostim cu ușurință, poate că este chiar dragoste la prima vedere. Un suflet-pereche, asemenea unei familii de suflet, poate fi sufletul pe care îl întâlnim de multe ori, viață după viață, până când devenim buni prieteni. Ne face să ne simțim în largul nostru și ne înșelăm crezând că acest sentiment va dăinui pe veci. Poate că ne logodim sau chiar ne căsătorim. Uneori îi părăsim și mergem mai departe, fără a privi în urmă.

Sufletul nostru pereche poate să și revină în viața noastră, ca să ne ajute să ne vindecăm și să trecem de la o etapă a vieții la alta, oferindu-ne un loc sigur de care am putea avea nevoie cu disperare după iubirea karmică. Știm ce se așteaptă de la noi în această relație și, deși nu este tot ceea ce știm în adâncul nostru că ne dorim sau ne trebuie, ne ascundem uneori aici deoarece gândul de a ne avânta în necunoscut devine prea înspăimântător.

Și, fie că această relație este perfectă sau o simțim așa, cel mai important aspect al acestei iubiri este că, cel puțin din exterior, pur și simplu arată bine.

IUBIREA NOASTRĂ KARMICĂ

Aceasta este iubirea grea, cea care ne învață lecții despre cine suntem și cum vrem și avem nevoie să fim iubiți. Este tipul de iubire care adesea doare, din pricina lecțiilor grele de minciuni, durere sau manipulare.

Avem atât dorințe, cât și nevoi și, atunci când începem să construim relații, nu suntem conștienți de diferența dintre ele sau de importanța de a le avea pe ambele. Dorințele noastre sunt negociabile, însă nevoile de bază nu se pot negocia (vom detalia mai târziu). Aceasta este una dintre lecțiile pe care ni le dă relația karmică.

Această iubire ne va lua adesea prin surprindere, deoarece nu va semăna deloc cu sufletul-pereche. Va fi șocantă, ba chiar electrizantă. În locul unui foc mocnit și constant, va izbucni rapid și în forță. Deoarece suntem prea prinse în suita de certuri urmate de împăcări pasionale, nu ne dăm seama cât de mult suferim deja.

Cel mai dificil aspect al acestei relații este acela că pur și simplu nu înțelegem de ce nu ne iese. Pare să fie doar la o fracțiune depărtare de iubirea noastră ideală! Încă mai credem că vom fi demne de iubire dacă ne comportăm pe placul partenerului. Însă, de fiecare dată când încercăm să facem lucrurile să meargă, ne iese mai prost decât înainte.

În a doua mea iubire, am văzut lucrurile în roz mult prea multă vreme. Îmi dorisem povestea atât de mult, încât ignoram realitatea, așadar eram dispusă să tac. Era mai ușor să rămân și să trăiesc cu răul pe care îl cunoșteam decât să risc și să văd ce înseamnă fericirea adevărată. În acest stadiu al iubirii, încă mai căutam fericirea în afara noastră; presupunem că relația este problema și că o putem repara, fără să ne dăm seama că nefericirea vine din supărarea pe noi înșine și pe alegerile noastre.

Atât în prima, cât și în cea de-a doua iubire, intervine teama: ne temem de ceea ce vor crede sau vor spune alții, de a pierde iubirea partenerului, de cum să facem relația să meargă, cum să știm când să-i punem punct, cum să știm când (și cum) să mergem mai departe. Nu am ajuns încă

să ne cunoaștem pe noi înșine, așa încât căutăm răspunsuri în afara noastră.

Uneori cea de-a doua iubire este nesănătoasă, dezechilibrată sau narcisistă. Ar putea exista manipulare emoțională și/sau mentală ori abuz, chiar și abuz fizic. Cel mai probabil, vor apărea multe momente dramatice. Exact acest lucru ne ține dependenți de poveste: caruselul emoțional cu urcușuri și coborâșuri extreme. Asemenea unui narcoman care caută să facă rost de o doză, ne ținem strâns la coborâșuri, așteptând sușurile.

Vestea proastă este că cea de-a doua iubire poate deveni un ciclu, adesea unul pe care îl repetăm cu parteneri diferiți, deoarece credem că finalul va fi cumva diferit.

Vestea bună este că această iubire dificilă este menită să ne ajute să trecem peste toate greutățile și să mergem mai departe. Prin intermediul acestei iubiri, vom deveni așa cum nici nu ne-am închipuit vreodată că este cu puțință; vom face lucruri la care nu ne-am fi gândit niciodată. Este iubirea pe care ne-o dorim potrivit, deși nu va fi niciodată.

Această iubire ne va provoca, nu numai cu privire la lucrurile pe care suntem dispuși să le facem pentru iubire, ci și la persoanele pe care suntem dispuși să le rănim pe parcurs. Majoritatea dintre noi ne vom răni pe noi înșine.

Încercarea de a face relația să meargă devine mai importantă decât întrebarea dacă aceasta ar trebui să meargă. Nu ne oprim niciodată să ne gândim dacă ar trebui măcar să ne străduim într-atât. Ne investim valoarea în succesul relației, iar aceasta sfârșește prin a ne distruge eul. Însă acesta este doar începutul. Deoarece acum putem începe să reconstruim, să pornim în sfârșit pe calea autodescoveririi.

FLACĂRA NOASTRĂ PERECHE

Aceasta este iubirea la care nici nu ne așteptăm. Acum suntem în sfârșit întregi și independenți, iar această persoană ne completează în feluri neprevăzute – și ne provoacă în cele mai bune moduri cu putință. Aceste tipuri de iubire nu sunt întotdeauna ușoare, deoarece scopul celei de-a treia iubiri nu este doar să fim într-o relație cu celălalt, ci și să ne dezvoltăm, ca indivizi, în cea mai bună versiune a noastră. Poate fi acela care pare complet greșit pentru noi – sau cel puțin asta credem atunci când îl întâlnim. Pare să distrugă idealurile care ne-au rămas și de care ne agățăm referitor la cum ar trebui să fie iubirea. Însă, la o ultimă analiză, această iubire vine cu atâta ușurință, încât nu ne vine să credem; conexiunea nu poate fi explicată și ne dă peste cap.

Deja fie am renunțat la iubire, fie am dat fuga înapoi la siguranța oferită de sufletul-pereche. Mai ales după dezas-trul celei de-a doua iubiri, este dificil să avem încredere că de data aceasta ar putea fi diferit. De obicei, în această etapă suntem mai maturi și am trecut prin relații serioase sau chiar căsnicii. S-ar putea să avem și copii. Poate părea mai ușor să ne ferim complet de iubire decât să riscăm să suferim din nou.

Însă, oricât de mult ne-am împotrivii acestei iubiri, în cele din urmă conștientizăm că ne-a pătruns în suflet fără să ne dăm seama. Deodată, sentimentul pe care ne-am străduit din răspuțeri să-l evităm a reapărut și suntem din nou îndrăgostiți, pentru cea de-a treia și ultima oară.

Aceasta este iubirea în care ne apropiem de cineva și totul se potrivește – nu există idealuri sau așteptări despre cum ar trebui să se comporte fiecare, nici presiunea de a deveni altcineva. Suntem pur și simplu acceptați pentru

cine suntem deja – iar acest lucru ne înfloară. Până acum am avut parte doar de lupte în iubire, fie pentru ca aceasta să ne împlinească, fie pentru ca relația să meargă, astfel încât ușurința ce caracterizează această relație ne sperie. Acum ne luptăm să înțelegem că iubirea poate exista fără să fim nevoiți să luptăm pentru ea și că iubirea poate veni de fapt singură, pe nesimțite, fără să o cerem.

Nu așa ne-am imaginat că va arăta iubirea și nici nu respectă regulile vechi pe care le-am urmat, sperând să evităm orice risc; ne spulberă toate ideile preconceptuate. Această iubire va contrazice adesea nu doar ceea ce ne închipuiam despre partenerul nostru pe viață, ci și vechile așteptări legate de ceea ce ar trebui să presupună o relație.

Am putea trage învățăminte din primele două iubiri, însă doar cea de-a treia ne cere să acționăm. Nu numai să fim conștienți de ceea ce am învățat sau de cine am devenit, ci să facem efectiv alegeri diferite. Cea de-a treia iubire este șansa de a face totul perfect, deoarece suntem în sfârșit în măsură să vedem diferența.

Aceasta este iubirea care continuă să ne bată la ușă, oricât de mult ne-ar lua să-i răspundem, deoarece, atunci când cineva ne este sortit, nu putem da greș. Este iubirea de care nu putem fugi.

Fiindcă, deși ar putea părea imposibilă și oricât de ciudat ar fi ambalată, este iubirea despre care simțim că este perfectă.

Este posibil să nu simțim cu toții cele trei tipuri de iubire în această viață, dar asta poate pentru că nu suntem pregătiți. Dacă suntem încă blocați în ciclul primei sau celei de-a doua iubiri, nu vom putea fi pregătiți să o întâmpinăm pe cea de-a treia.

Am putea avea nevoie de o viață întreagă ca să învățăm fiecare lecție sau, poate, dacă avem noroc, ne va lua doar câțiva ani.

NOROCOȘII

Există însă și oameni care se îndrăgostesc o singură dată, iar iubirea dăinuie, cu pasiune, până la ultima răsuflare. Fotografii vechi și șterse ale bunicilor noștri care par la fel de îndrăgostiți la optzeci de ani ca în pozele de la nuntă. Aceste nestemate rare nu sunt menite să treacă prin cele trei lecții ale iubirii ca noi, ceilalți, însă ne fac să ne întrebăm dacă știm cu adevărat să iubim.

Aceste cupluri nu au avut neapărat noroc, ci au reușit să crească și să se dezvolte împreună. Acești oameni au învățat aceleași lecții ca și cei care trec prin cele trei iubiri – doar că scopul lor a fost să o facă unul lângă celălalt, în această viață. Nu există o cale mai bună sau mai rea decât alta, sau mai dificilă, ci doar ceea ce le-a fost scris sufletelor noastre înaintea acestei vieți.

Cineva mi-a spus cândva că acești oameni sunt norocoși, și poate chiar sunt, însă eu cred că aceia dintre noi care ajung să trăiască cea de-a treia iubire sunt la fel de norocoși, cei care au renunțat complet la iubire după prea multe nopți în care au dormit singuri.

Fiindcă nu contează dacă noi suntem sau nu pregătiți pentru iubire, ci, mai curând, dacă iubirea este pregătită pentru noi.

Ceea ce trebuie să ținem minte cu toții este că, doar pentru că nu a mers până acum, nu înseamnă că nu va merge nici de data aceasta.

Ceea ce contează de fapt este dacă suntem limitați de felul în care iubim sau dacă iubim fără limite. Cu toții putem alege să rămânem cu prima iubire, cea care arată bine și care îi va face fericiți pe toți ceilalți. Putem alege să rămânem cu cea de-a doua, crezând că iubirea pentru care nu luptăm nu merită trăită.

Sau putem alege să credem în cea de-a treia iubire.

Cea care ne face să ne simțim în largul nostru fără niciun motiv; iubirea care nu seamănă cu o furtună – ci mai curând cu liniștea nopții de după.

Și poate că prima noastră iubire are ceva deosebit, iar cea de-a doua are ceva sfâșietor de unic... însă și cea de-a treia iubire are ceva de-a dreptul uimitor.

Cea la care nu ne așteptăm.

Cea care ne arată de ce nu a mers până atunci.

Cea care dăinuie.

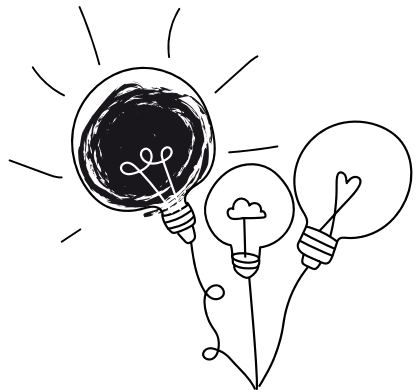
Și această posibilitate face ca încercarea să merite mereu, deoarece adevărul este că nu știi niciodată când vei da peste iubire.

PRIMA
IUBIRE,
SUFLETUL
NOSTRU
PERECHE

*Cel care
pare alesul*

ÎN VIAȚĂ TE
ÎNDRĂGOSTEȘTI
DOAR DE TREI ORI

KATE ROSE

PARTEA I

VISUL

VOM TRĂI FERICIȚI PÂNĂ LA ADÂNCI BĂTRÂNEȚI

Atunci când ne întâlnim sufletul-pereche, pare că va dăinui pe veci, fie că avem șaisprezece ani sau patruzeci și șase; gustăm o singură dată din dulceața apelurilor care se prelungesc până târziu în noapte, râsul nostru creează umbre în jurul lunii și devenim dependenți.

Atunci când descoperim iubirea pentru prima dată, nu mai putem da înapoi – și nici nu ne-am dori acest lucru, deoarece, din prima clipă în care întâlnim această iubire, începem deja să scriem povestea în mintea noastră. Decidem deja că vom trăi toată viața alături de această persoană, savurând gândurile despre tot ceea ce va urma. Sentimentul primei iubiri este atât de puternic, încât aproape că trebuie să credem că ne-am găsit perechea pe vecie.

În realitate însă, prima noastră iubire nu este neapărat locul unde ne găsim liniștea. Privind în urmă, ne dăm seama deseori că aceasta era persoana care părea să se

„potrivească” în viața noastră; aceea pe care, cel mai adesea, am fost condiționați de familie sau de societate să ne așteptăm să o alegem. Deși ne-ar plăcea să spunem că acele clișee referitoare la problemele cu tatăl sau cu mama nu sunt altceva decât pretexte pentru relațiile nepotrivite, adevărul este că toate experiențele noastre din copilărie ne modelează nu numai definiția iubirii, ci și a tipului de relație în care ne așteptăm să fim.

Au trecut zeci de ani de la prima mea iubire, dar încă îmi amintesc bucuria care mă cuprindea atunci când mă suna și cum mă întindeam pe pat, cu picioarele proptite de perete, și priveam pe fereastră, gândindu-mă că aceasta era iubirea care îmi fusese menită. Cumva, chiar și la vârsta fragedă pe care o aveam, descoperisem în viața mea ceea ce văzusem în nenumăratele filme la care plânsesem, ca o adolescentă excesiv de romantică și de rebelă ce eram.

Acest bărbat – băiat, de fapt – îndeplinea o mulțime de cerințe pe care simțeam nevoia să le bifeze la acea vreme: provenea dintr-un mediu asemănător. Aveam prieteni comuni. Și părea atât de ușor să fiu cu el! Privind în urmă, îmi dau seama că era imposibil să nu îl iubesc, deoarece totul venea atât de firesc. Însă doar cu timpul și experiența ne dăm seama că asemănările nu sunt neapărat fundația iubirii de durată și nici măcar a satisfacției personale.

ESTE ATÂT DE CONFORTABIL

Cu sufletul nostru pereche, ușurința relației este adesea cea care dă naștere sentimentului că e mâna destinului sau că formăm un întreg. Sufletul nostru pereche este o persoană alături de care am călătorit prin mai multe vieți, însă, spre deosebire de iubirea karmică sau de flacăra pereche, nu avem lecții importante de învățat de la ea